

# KARINCALAR

HARUN YAHYA

Böcekler içinde "toplumsal açıdan" en gelişmişlerden biri olan karıncalar, son derece "iyi örgütlenmiş" bir düzen içinde, "koloniler" denen topluluklar halinde yaşarlar. Topluluk halinde yaşadıkları için, koloninin belirli bir düzen dahilinde hareket etmesi, karışıklık çıkmaması açısından çok önemlidir.

Kollektif çalışma, askeri strateji, gelişmiş bir iletişim ağı, örnek ve rasyonel bir hiyerarşi, disiplin, kusursuz bir şehir planlaması...

Biraz önce okuduğunuz cümle toprağın üzerinde sadece giriş kısmını gördüğümüz karınca yuvalarındaki yaşamın kısa bir özetidir. İnsanların bile her zaman yeteri kadar başarılı olamadığı bu alanlarda, karıncalar son derece başarılıdır. Toprağın altındaki yuvalarında karıncalar bir yandan besin üretilip depolarken, bir yandan yavrularını gözetir, bir yandan kolonilerini korur ve bir yandan da savaşır. "Terzilik" yapıp, "tarım"la uğraşan, "hayvan yetiştiren" karınca kolonileri bile vardır. Aralarında çok güçlü bir iletişim ağı bulunan bu canlıların yaşamı, toplumsal örgütlenme ve konularında uzmanlaşma açısından incelendiğinde, hiçbir canlı ile kıyaslanamayacak bir üstünlüğe sahip oldukları görülecektir.



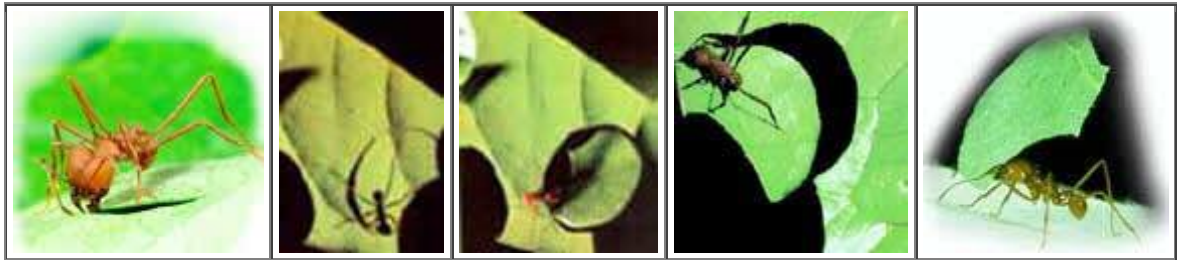
Karınca topluluklarında her birey kendi üzerine düşeni eksiksiz olarak yapmaktadır. Her birey için önemli olan kendi istekleri değil koloninin devamlılığıdır.

Kuran'da Allah canlılardaki ibretlere dikkat çekerek üzerlerinde düşünmemizi istemektedir. Karıncalar da Allah'ın aşağıdaki ayetinde dikkat çektiği, üzerinde düşünülmesi gereken canlılardan biridir:

**Şüphesiz müminler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışınızda ve türetip yaydığı canlılarda da kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)**

Yapı olarak bir karargahtan hiç farkı olmayan yuvalarını yaparken karıncalar hiçbir eğitim almazlar. Yumurtadan ilk çıktığı andan itibaren her karınca görevini bilir ve hiç vakit kaybetmeden uygulamaya geçirir. Yuveyi nasıl yapacağını da bilir, yiyeceği nasıl bulacağını, larvalara nasıl bakacağını kısacası ne yapması gerektiğini çok iyi bilir ve harfiyen uygular. Bu durum, karıncaların bu bilgilere henüz dünyaya gelmeden sahip olduklarını gösterir. Daha doğrusu tüm bu bilgiler, ilk ortaya çıkmalarıyla beraber, kendilerini yaratan Yüce Allah tarafından karıncalara ilham edilmektedir.

Karıncalar dış görünüş olarak her ne kadar birbirlerine benzer görünseler de, yaşayışları ve fiziksel özellikleri açısından yaklaşık 8000 türe ayrılırlar. Her türün de kendine özgü özellikleri vardır.



Karınca türlerinin içinde en ilginç olanlardan biri, yaprak kesici karıncalar olarak da bilinen "Atta"lardır. Attaların belirgin özellikleri koparttıkları yaprak parçalarını başlarının üstünde yuvalarına taşıma alışkanlıklarıdır. Karıncalar, sağlamca kenetlenmiş çenelerinde taşıdıkları, kendilerine oranla oldukça büyük yaprak parçalarının altına gizlenirler. Bu nedenle işçi karıncaların gün boyunca çalıştıktan sonra yuvaya dönüşleri çok ilginç bir görünüm ortaya çıkarır. Böyle bir görüntüyle karşılaşan kişi, ormanın zemini sanki canlanmış, yürüyormuş hissine kapılacaktır. Attaların bu yaprakları niye taşıdıklarını araştıran bilim adamları karıncaların bunları mantar üretiminde kullandıklarını hayretle keşfetmişlerdir.

Karıncalar yaprakların kendisini yiyemezler, çünkü vücutlarında bitkilerde bulunan selülozu sindirebilecek enzimler yoktur. İşçi karıncalar bu yaprak parçalarını çiğneyerek bir yığın haline getirirler ve yuvanın yeraltındaki odalarında saklarlar ve yaprakların üzerinde mantar yetiştirirler. Bu yolla, büyüyen mantarların tomurcuklarından kendileri için gerekli proteini elde ederler.

Attalarla mantarlar arasındaki ortak yaşam sayesinde, karıncalar beslenmede ihtiyaç duydukları proteini yaprakların üzerinde yetiştirdikleri mantar tomurcuklarından alırlar. Yandaki resimde karıncaların yetiştirmiş olduğu mantar bahçesi görülmektedir.



Attalarla mantarlar arasındaki ortak yaşam sayesinde, karıncalar beslenmede ihtiyaç duydukları proteini yaprakların üzerinde yetiştirdikleri mantar tomurcuklarından alırlar. Yukarıdaki resimde karıncaların yetiştirmiş olduğu mantar bahçesi görülmektedir.

Burada Attaları bekleyen bir tehlike vardır. İşlerine yarayacak mantarı yetiştirirken, bahçelerinde zararlı mantarların üremesi ihtimali de vardır. Peki bahçelerini yalnızca "ekim" öncesinde temizleyen Attalar, zararlı mantarlardan nasıl korunabilmektedirler? Bunun sırrı, yaprakları çiğnedikleri sırada kullandıkları tükürükte gizlidir. Tükürük, istenmeyen mantarların oluşumunu engelleyici bir antibiyotik ve doğru mantarın gelişimini hızlandırıcı bir madde de içermektedir.

Böylesine mucizevi bir olayı karıncaların nasıl gerçekleştirdiklerini düşündüğünde, insanın karşısına "neden ve nasıl"larla dolu yüzlerce soru çıkacaktır. "Neden karıncalar diğerleri gibi normal yollarla beslenmeyi değil de, bahçıvanlık yaparak mantar yetiştirmeyi tercih etmişlerdir? Bahçe bakımını, mantar yetiştirmeyi nereden öğrenmişlerdir? Yaprakları çiğneyince mantar üretebileceklerini nasıl keşfetmişlerdir ve bunu daha sonraki nesillere nasıl öğretmişlerdir?"

Bu gibi soruların tek bir cevabı vardır:

Karıncalar, yaptıkları bütün işleri başarabilecek şekilde tasarlanmış ve programlanmışlardır. Böylesine karmaşık davranışlar, zaman içinde aşamalarla gelişebilecek basit olaylar değildir. Kapsamlı bir bilginin ve çok üstün bir aklın eseridirler. Tüm bu bilgileri var oldukları ilk günden itibaren karıncalara veren, onları tüm hayret verici özellikleriyle yaratan, şüpheşiz Alemlerin Rabbi olan Allah'tan başkası değildir.

Attaların çok ilginç bir de savunma yöntemleri vardır. Yaprak kesici karınca kolonisinin orta boy lu işçileri hemen hemen tüm günlerini yaprak taşımakla geçirirler. Bu taşıma esnasında kendilerini korumaları zorlaşmaktadır; çünkü kendilerini korumaya yarayan çeneleri ile yaprak taşımaktadırlar. Peki kendi kendilerini koruyamadıklarına göre kim onları korumaktadır?

Yaprak taşıyan işçi karıncaların yanlarında sürekli daha küçük boy olan işçiler ile dolaştıkları görülmüştür. Önceleri bu durumun tesadüf olduğu zannedilmiştir. Ancak daha sonra bu hareketin sebebi araştırılmaya başlanmıştır. Uzun bir inceleme sonucunda ortaya çıkan durum, gerçekten şaşırtıcı bir işbirliğidir.

Yaprak taşımakla görevli olan orta boy karıncalar, kendilerine düşman olan bir sinek türüne karşı ilginç bir savunma yöntemi kullanmaktadırlar. Düşman sinek, yumurtalarını bırakmak için son derece farklı bir yer seçmiştir; her karıncanın baş kısmına bir tane yumurta bırakır. Karıncanın vücudunda zamanla gelişip yumurtadan çıkan yavru sinek, hayvanın beynine kadar ilerleyerek ölümüne sebep olur. İşte işçi karıncalar, yanlarında küçük boy yardımcıları olmadan, her an saldırmaya hazır bu sinek türüne karşı savunmasız kalırlar. Normal zamanlarda üzerlerine konmak isteyen sinekleri makasa benzeyen keskin çeneleri ile derhal uzaklaştırmayı başaran işçi karıncalar, yaprak taşıırken bunu yapamazlar. Bu yüzden de kendileri adına savunma yapacak bir başka karıncayı taşıdıkları yaprağın üzerine yerleştirirler (sağda). Sineğin saldırısı sırasında da bu küçük koruyucular yaprağın üzerinden düşmana karşı mücadele verirler.



Birkaç özelliğini anlattığımız Atta karıncaları yeryüzündeki binlerce karınca türünden sadece bir tanesidir. Her türün kendine özgü özellikleri olduğu düşünülürken Allah'ın yaratma sanatındaki benzersizlik bir kere daha görülmektedir.

Alemlerin Rabbi olan Allah, yarattığı herşeyi O'nu bilip tanımamız için yaratmıştır.

**Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakinan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (Yunus Suresi, 6)**